

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 5/22
27.1.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе од таксеног обвезника АА из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Љиљана Живковић, адвокат из Ниша, ул. Страхињића Бана бр. 3/33, решавајући о жалби таксеног обвезника изјављеној против решења о извршењу наплате судске таксе П4.бр.2/20 од 19.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба таксеног обвезника АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о извршењу наплате судске таксе Вишег суда у Београду П4.бр.2/20 од 19.11.2021. године.

Образложење

Побијаним решењем о извршењу наплате судске таксе обавезује се таксени обвезник АА из ... да у року од 5 дана од дана пријема овог решења плати судску таксу у износу од 28.200,00 динара и казнену таксу у износу од 14.100,00 динара и судску таксу за опомену у износу од 780,00 динара, укупно у износу од 43.080,00 динара на рачун који одреди извршитељ. Ставом другим се одређује да уколико таксени обвезник у остављеном року не поступи по ставу првом овог решења, одређује се извршење против таксеног обвезника, ради принудне наплате судске таксе. Ставом трећим је одређено да ће се извршење спровести преко извршитеља кога одреди председник овог суда. Ставом четвртим изреке да се од средстава остварених наплатом таксе извршитељ задржава за себе на име награде 10% наплаћене вредности таксе и казнене таксе, а преостали износ ће уплатити у корист буџета Републике Србије-Вишег суда у Београду на рачун прихода од судских такси број ... с позивом на пословни број овог решења и обавезан да у року од 5 дана од дана спроведеног извршења обавести суд да је извршење спроведено. Ставом петим изреке одређено је да жалба не одлаже извршење решења.

Против наведеног решења, жалбу је изјавио таксени обвезник, без одређења жалбених разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражио.

Испитујући правилност побијаног решења у границама законских овлашћења сходном применом члана 386 у вези члана 402 Закона о парничном поступку – ЗПП (Сл. Гласник РС 72/11, 55/14, 87/18 и 18 /20) на основу члана 39 Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО, ("Службени гласник РС", бр. 106/2015, 106/2016 (Аутентично тумачење), 113/2017 (Аутентично тумачење), 54/2019, 9/2020 (аутентично тумачење)) Апелациони суд је оценио да жалба таксеног обвезника није основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена ниједна од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП-а у вези члана 39 ЗИО, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, првостепени суд је по службеној дужности покренуо поступак принудне наплате судске таксе и донео побијано решење о извршењу имајући у виду да таксени обвезник није платио дуговану судску таксу коју чини судска такса на тужбу у износу од 18.800,00 динара, казнена такса у износу од 9.400,00 динара, судска такса на решење о одбацивању тужбе у износу од 9.400,00 динара и казнена такса у износу од 4.700,00 динара и судска такса за опомене у износу од по 390,00 динара, све укупно у износу од 43.080,00 динара.

Правилно је по оцени Апелационог суда првостепени суд донео побијану одлуку у смислу члана 40 Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/2001, 9/2002, 29/2004, 61/2005, 116/2008, 31/2009, 101/2011, 93/2012, 93/2014, 106/2015, 95/2018). За своју одлуку првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, које, као правилне, прихвата и овај суд, као другостепени, па одлуку детаљно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 ЗПП-а у вези члана 39 ЗИО.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја жалбени наводи таксеног обвезника којима указује да му нису познати наводи побијаног решења, те да је очигледно да је у питању грешка обзиром да је упућено на погрешну адресу, а као доказ прилаже копију доставнице од 17.02.2022. године за коју тврди да на њој не стоји његов потпис.

Ово стога што из стања у списима П4.бр.1/19 произлази да је тужилац АА поднео тужбу Вишем суду у Нишу против туженог “Еко termointech” д.о.о. Ниш, Булевар Цара Константина 84, са предлогом за издавање привремене мере ради утврђења да је тужени неовлашћено производио и ставио у промет “Elditerm-konvektor” за грејање просторија са електронским импулсом термостатом и природном циркулацијом ваздуха-штедљиво грејно тело, чиме је извршио повреду тужиоцевог имовинског ауторског права, те предложио да се забрани туженом да на исти или сличан начин изврши поновну повреду имовинског права тужиоца, да се обавезе тужени да тужиоцу на име троструког износа вредности уобичајене лиценце накнади за коришћење ауторског права и дизајна штедљивог грејног тела “Elditerma-konvektora” за грејање просторија износ од 450.000,00 динара са затезном каматом, те да се одреди привремена мера ради обезбеђења неновчаног потраживања, тако да тужени одмах по добијању решења повуче из промета “Elditerm-konvektor” за грејање просторија са

електронским термостатом и импулсом-штедљиво тело и обустави производњу истих. Уз тужбу је достављено пуномоћје којим је таксени обвезник за пуномоћника у овој правној ствари овластио адвоката Живковић Љиљану и Живковић Милену из Ниша, ул. Страхинића Бана 3/33.

Решењем П4.бр.1/19 од 20.03.2019. године Виши суд у Нишу огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари те по правноснажности решења списе предмета доставио Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном на даљи поступак и одлучивање, те је на рочишту дана 16.09.2020. године одржаном у смислу одредбе члана 294 став 2 ЗПП-а на које није приступио пуномоћник тужиоца, који је био уредно позван, донето решење којим се одбацује тужба у овој правној ствари, те обавезује тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.000,00 динара, које решење је, као нежалбено, оглашено правноснажним дана 12.10.2020.године, а извршним дана 28.10.2020. године.

Налози за плаћање судске таксе таксеном обвезнику за тужбу у укупном износу од 18.800,00 динара, као и за решење о одбацивању тужбе у укупном износу од 9.400,00 динара су достављени тужиоцу лично дана 19. новембра 2020. године, што се може утврдити увидом у повратницу које се налази у списима. Обзиром да у остављеном року од 8 дана такса није уплаћена достављене су и две опомене за таксу сагласно члану 37 Закона о судским таксама на име таксеног обвезника, пуномоћнику таксеног обвезника Милени Живковић на улици Страхинића Бана 3/33 у Нишу, након чега је донето побијано решење.

Супротно жалбеним наводима побијано решење о извршењу наплате судске таксе Вишег суда у Београду П4.бр.2/20 и закључак о спровођењу судске таксе, таксени обвезник АА је примио дана 02.12.2021. године, како се то утврђује из повратнице у списима предмета, на којој се налази потпис примаоца АА, који се разликује од потписа достављеног на копији повратнице уз жалбу.

Како је утврђено да првостепени суд није учинио ни једну од битних повреда на које Апелациони суд пази по службеној дужности из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП-а у вези члана 39 ЗИО, те како је правилно донето решење о извршењу наплате судске таксе, правилном применом члана 1,2,3, 37 и 40 Закона о судским таксама, Апелациони суд је на основу овлашћења из члана 401 тачка 2 ЗПП у вези члана 39 и 84 ЗИО, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**